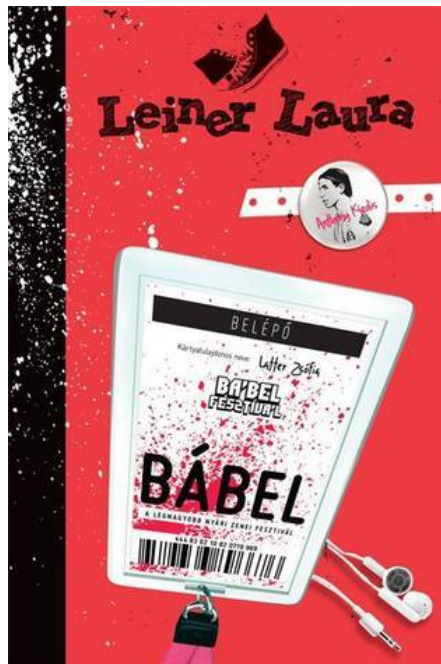

Bábel

Laura Leiner

[Download now](#)

[Read Online](#) ➔

Bábel

Laura Leiner

Bábel Laura Leiner

Bábel. A legnagyobb nyári zenei fesztivál, valahol Pápa mellett. Mi lehet jobb annál, mint tizenhét évesen, életedben el?ször, egy hetet eltölteni itt a barátaiddal? A zárónapi koncert a Red Hot Chili Peppersé, és Zsófi többek között azért érkezik, hogy találkozhasson Anthony Kiedisszel. Na de addig még sok minden történik vele, Napsival, Abdullal, Hipóval és Szaszával az Európa, Ázsia, Afrika és Ausztrália színpad körül...

Bábel. Ha voltál már fesztiválon, azért fogod szeretni, ha még nem voltál, azért.

„Nagyon örülök, hogy Laurának sikerült megjeleníteni és tökéletesen visszaadni a fesztiválok hangulatát, és kifejezetten tetszik a humora. Gratulálok!” Gerendai Károly, a Sziget Fesztivál alapítója

Bábel Details

Date : Published August 29th 2013 by Ciceró

ISBN :

Author : Laura Leiner

Format : Paperback 528 pages

Genre : European Literature, Hungarian Literature, Young Adult, Novels

[Download Bábel ...pdf](#)

[Read Online Bábel ...pdf](#)

Download and Read Free Online Bábel Laura Leiner

From Reader Review Bábel for online ebook

Zephyrine says

Az első dolog, amit meg kell említenem ezzel a regénnyel kapcsolatban az, ami szerintem a legtöbb Leiner Laura rajongó fejében megfordult: Mi van, ha ez a könyv meg sem közelíti a Szent Johanna Gimit? Hát, azt kell mondanom, olvasás közben eszembe sem jutott, hogy Laurának vannak más regényei is. Teljesen beszippantott a fesztiváli hangulat, és amikor ki kellett mennem az udvarra, hogy beengedjek valakit a házba, akkor csodálkoztam, hogy esik az eső, mert hé!!! Épp azt olvastam, hogy meg lehet döglenni a melegtől :DDD A poénok most is fergetegesek voltak, már fájt a hasam a röhögéstől, ráadásul többször is azon kaptam magam, hogy nem haladok az olvasással, mert néhány jelenetet csak újra meg újra, és újra elolvastam, mert annyira tetszett, hogy egyszer én nem tudtam továbblépni onnan. Abszolút kedvenc az egész regényben az Esküvés jelenet, az valami fenomenálisan jó lett!!! :DDDDD

Akkor nézzünk pár szót a szereplőkről:

Zsófi: hát, kétségtelen, hogy nekem szimpatikusabb volt, mint Reni. Bírtam a humorát, a szerencsétlenkedését, az állandó beégéseit, és, hogy milyen kis különleges kapcsolatot alakított ki a szekuritisekkel. Az Anthony Kiedisszel kapcsolatos rögeszméje meg tök normális egy ilyen korú fiatalnál (na, ezt most úgy írtam, mintha én valami matuzsálem lennék, pedig nem vagyok :D) A részeg sms-ei, e-mailjei meg... :DDDDDDDDDDDDDDDD

Szasza: nálam azért még mindig Cortez a nyerő, de tény, hogy Szasza romantikusabb, és közvetlenebb is nála, amiért sok-sok pluszpont neki. Eszméletlenül jól lett megformázva a karaktere, és szerintem nincs annyira idealizálva, mint annak idején Cortez volt. Tetszett, hogy már az elejétől érezni lehetett, többet érez Zsófi iránt, mint barátság (legalábbis a gyengéd és figyelmes, meg a féltékeny pillanatai miatt nekem egyértelmű volt :) Szóval abszolút álompasi :D

Kolos: na, vele úgy voltam, mint Zsófi. Hol utáltam, hol szerettem, hol meg egyszer én felrúgtam volna. Mindenesetre a végére megbarátkoztam vele, és az egyik kedvenc szereplőm lett :D

Napsi: nem tudom, nekem vannak fenntartásaim vele kapcsolatban. Lehet, hogy neki nem tőnik fel, de néha tényleg baromi önző. Kezdve azzal, hogy meg sem kérdezi Zsófit, hogy hol fog aludni, mikor összedől a sátruk, hogy folyton egyedül hagyja, és fel sem tőnik neki, hogy a legjobb barátja magányos, meg az indokolatlan kiakadásai, és besértődései... De az tetszett, amikor Zsófi végre kiállt magáért, és beszólt neki... ugyanakkor Napsinak vannak nagyon jó pillanatai is, szóval nem tudom, hová tegyem őt.

Abdul: én bírtam a nárcisztikus kis pofáját. Szerintem fergetegesen jó karakter, és sokat hozzáadott a könyv élvezeti értékéhez az ő szereplése. Főleg a végén, amikor közli, hogy már tudta a Zsófi-Szasza kapcsolatot jóval azelőtt, hogy ők maguk észrevették volna :D Az biztos, hogy remek szereplő volt :)

Hipó: Hát, olvasva nekem szimpatikus volt az állandó aggodalmaskodása. Valahogy kellett a regénybe egy hisztérika, és ő teljesen megfelelt ennek a képnek. És a végére még fejlődött is valamennyire a karaktere :DDD

Boldi: ő a legnagyobb állat az egész könyvben :D

A punk és Atesz: na rájuk csak annyit mondok: NO COMMENT :DDD

Ami nagyon jó volt még, az a könyv szerkezete. Laura nagyon jól behozta a mostanában elterjedt blogos világot, és tetszettek az sms-ek is :D És ami a legfontosabb, hogy a regényeiben mindig vannak elrejtve olyan értékek, amiket szerintem minden kamasznak követnie kellene.

Laura tudja, hogy hatással van az olvasóira, és elnyére fordítva ezt a tudást, megpróbálja őket tanítani. És ez a tanítás azért lehet sikeres, mert nem álomvilágot épít, (igenis van a regényeiben alkoholizálás, mert hé!, ha nem lenne, akkor a története hiteles sem lenne), hanem a valóságról ír. Nem tilt, nem szajkóz régen elfeledett erkölcsi értékeket, hanem a kamaszok nyelvén szól a kamaszokhoz, és inkább a mértéktartást hirdeti, és bemutatja, hogy a túlzott mérték? d?zsölés igenis ciki. Az élvezetes stílusa, és a humor pedig eléri, hogy az olvasók szeressék, amit ír :)

Egy szó, mint száz, Laura most is fergeteges regényt alkotott, most is tanított valamit az olvasóinak, házhoz hozta nekünk a fesztivált, közvetlen stílusa pedig elérte, hogy az olvasói újra beleszeressenek az általa alkotott világba :D

Dóri says

2,5*

Anita says

Csak azt állapíthatom meg, amit el?ttem már rengetegen: ez egy nagyon, nagyon, nagyon jól sikerült történet! Abszolút kikapcsol, élvezetes és izgalmas! A Szent Johanna Gimi rajongóknak minden bizonnyal ismer?sek lesznek az egyes karakterek jellemvonásai vagy a viselkedésük, de engemet nem zavart a hasonlóság. Végülis nincs új a nap alatt, nemdebár?

Igazából még a legelsikkadóbb karakteren is elröhögcséltem és a legidiótábbakon is jól szórakoztam. Mindegyik jól kidolgozott és egyedi, megkedveltem ezt a társaságot. Egyébként sosem voltam ott alvósan fesztiválolni és nem is tervezek menni (igazi konformista lévén nem vágyom sátorba), de nagyszer?en ábrázolja azt az életet, amit a fesztiválpatkány barátaim többször is lefestettek. (Ki tudja? Rosszul hangzik, de élvezetesnek t?nik.) Szerettem ezt a könyvet, most kellett a humora.

Futó gondolat: Jó lenne egy Bábel spin-off Szasza szemszögéb?l

Kedvenc: 1) FB csevegés az esküv?s poszt alatt, 2) Kolos és Zsófi közös jelenetei, 3) horkolások részek, 4) Egyél sünt!

B?vebb – <http://hagyjatokolvasok.blogspot.hu/2...>

Orsolya Hurta says

Egy éjszaka. Míg mindenki vígan húzta a lób?rt, én Bábelt olvastam. 6 óra körül reggel a férjem csak ennyit mondott: "nem vagy normális".

Kicsit off: az SZJG-ben az volt a jó, hogy bárki magáénak érezhette. Nem mondom, hogy a Bábel hozza az

SzJG-s szintet.

Egyszer?en csak nem azért kell leülni és elolvasni, mert ugyanazt akarjuk kapni. Hanem azért mert szórakozni akarunk. Kikapcsolódni.

Mikor éjjel kett?kor az ember sírva röhög az ágyban és fél, hogy mindenkit felébreszt... Megéri belevágni. Csak olvasni, hagyni, hogy sodorjon.

Ma napközben újrapergettem az oldalakat.

A karakterek szinte azonosak. Vannak bizonyos alapvet? jellemvonások, amelyekkel Laura ezek szerint szívesen használ fel a karakterek megalkotásakor; el?kerül a "nem olyan szép, de okos lány", a "butácska lány", a kissé sekélyes fiú, a szépfüú, az idióta srác, ezek mind el?kerülnek. És alapvet?en még ezzel sem lenne baj.

Azért jó volt. Lehet lehúzni, de a stílus élvezetes, a poénok is egészen jók.

A bakancskeres?s jelenett?l is sokáig fulladoztam a röhögést?l. :D

Amit viszont szeretnék végre leírni: engem már az SzJG-nél is zavart, hogy néhol egyszer?en demagóg. Rá akar er?ltetni bizonyos dolgokat a szerepl?kre, a tinikre. Imádom a kólát, de Cortez kólafüggsége néhol már egyszer?en idegesít? volt. Vagy a márkák megjelenítése a könyvekben. Doc Martens helyett lehetett volna egy egyszer? acélbetétesr?l szó. A zenék. Laurával egyid?s vagyok. Azokat a zenéket hallgattam, amiket ?, tizenévesen. De lássuk be, egy Cortez és a Green Day, vagy Reni és a Oasis, illetve Zsófi és az RHCP? Nekem er?ltetett. Mi egy másik generáció vagyunk, persze szerettük, de már más id?k járnak. Nekem anakronisztikus volt sokszor. Aztán a nem iszunk alkoholt az SzJG-ben. A Bábelben meg igen. A fiatalok nem egy könyv miatt kezdenek el majd inni, vagy cigizni. Az SzJG-nél ez az oktató jelleg is idegesít? volt, hogy próbálunk elevickélni azon a határon, hogy senkinek az érdekeit ne sértse.

Mindegy.

Eloolvastam. Nem bántam meg. Nekem 5/5.

Zsofika says

Maga az alapötlet nagyon jó, de a karakterek borzalmasak. Mindenkinek van egyetlen egy tulajdonsága, és abból áll az ember. ezt hangoztatják egész végig, hogy ? olyan. Ráadásul Szasza és Zsófi nagyon hirtelen, és indokolatlanul jönnek össze.

Laura Lesko says

Nem hasonlítanám az SzJG-hez mert nem lehet. Nem az a könyv. Tudtam hogy Laura (nem én:D) megint nagyot fog alkotni. Így is lett. Tetszett a stílusa, a mondanivalója, meg úgy az egész könyv. Kétszer olvastam el. Az els? alkalommal nem n?tt annyira a szívemhez mint a Szent Johanna gimi. (nem akarom hozzá hasonlítani, de ezt meg kellett említenem) Nem tudtam volna megmondani mi hiányzott bel?le, de valami hiányzott. Talán a fergeteges poénok. Itt is voltak, de az SzJG-s poénok szinte szállóigévé váltak. Amikor másodszorra olvastam végem volt. Az volt az a pont ahol azt mondtam: Kedvenc könyvem, soha nem fogom letenni! Ezt gondolom még mindig. Ugyanolyan jó, mint az SzJG, de teljesen más. Szerintem azért nem ragadta meg annyira az olvasókat mint az SzJG, mert az nyolc részes volt, ez meg egy. Jó ez furán hangozhat, pedig szerintem ez is benne van. A Szent Johannát nyolc részen keresztül élvezhettük, feln?ttünk a karakterekkel, és még le is érettségiztünk :D. Itt viszont csak egy hét állt a rendelkezésünkre. És meg kell mondjam hogy ha az SzJG-b?l is csak az egy lett volna akkor nem lesz a favoritom.. Ez a véleményem. Bábel: 5 csillag!

Elsia says

Eleve nem bíztam ebben a könyvben és lám nekem lett igazam...
Üres, sablonos, kamasznevel?, önmagának ellentmondó.

rhysciar says

soha többet

Blanka says

Én az a rettenetesen béna lány/n? vagyok, aki soha életében nem volt egy darab fesztiválon sem, mégis pont ilyennek képzeltem el mindig is. :)

Talán nem összehasonlítható a dolog, de míg nem „öregedtem” meg, három napos volt minden évben a születési bulim. Kicsit zsúfoltabban, és töményebben, de nagyjából a Bábelhez hasonlítható módon zajlott. :) Nem fogható semmihez, amikor megsz?nik a világ, és csak a barátaid és te vagy akkor és ott. Amikor olyan élményeket éltek át együtt, amit minden alkalommal újra elmeséltek egymásnak. Ahogyan Zsófiék is megtennék, ha él? személyek lennének. Ahogyan megteszem én, amikor találkozom a számomra mai napig legfontosabb emberekkel. Átéltünk sok mindent, és nem is egy fesztivál adja meg a keretét annak, hogy ennyire „együtt” legyünk, a körítés mindegy is, csak az élmények számítanak.

Igen, vannak apróbb hibák a könyvben (én is folyton röhögtem Laura :D, és igen, nagyon meleg/hideg volt) de ez számomra nem von le semmit az értékéb?l. Mégpedig abból, hogy bármelyik Leiner Laura könyvet olvasom, meglevenedik a múlt, és újra átélem/átérezem amiket anno.

Jó, ez nem volt azért olyan régen...:)

Viki says

Hogy ?szinte legyenek, eleinte nekem id? (=sacra 120 oldal) kellett ahhoz, hogy hozzászokjak Leiner Laurához, mikor még a Szent Johanna els? kötetével ismerkedtem, (akkor még meglehet?sen ódzkodva a magyar ifjúsági irodalomtól, my bad) ám ez egy percig sem volt így a Bábelrel. Els? oldalától a legeslegutolsóig olvastatta magát, már-már túlcordulva a humortól és egy eszményi fesztivál hangulatától, minek hála most már baseball-üt?vel egyengetném magam el?tt a jegypénztár el?tti sort, ha a Bábel valós lenne. GIMME DAT!

Mindig is úgy tartottam, hogy Laura legnagyobb er?ssége a szerepl?k karakterizálása. Annyira fergetegesen egyediek és viccesek, miközben -és itt jön a pláne- valóságosak is! Igen, az ismer?seim között körülnézve, még Hipót sem tartottam egy enyhén el?vigyázatos hímnem? karikatúrájának, lazán rá tudom vágni, hogy létez? figura.

Na de elég az ajnározásból és térjünk a tényekre: Utálok ezt a könyvet. Majdnem annyira, mint a Szent Johannát. Hiszen szokás szerint villámsebességgel indítja el bennünk (vagy bennem, legalábbis) a vágyakozást. Jelen esetben egy olyan kifogástalanul operáló baráti közösség után, mint Zsófié és Egy Punk-é. :)

Ui: Pirospont jár az ír?n?nek, amiért végre engedett a pr?dségéb?l és mert egy fokkal "mai"-bb tinédzserekr?l írni. Gondolok itt els?sorban az alkoholfogyasztásra.

Sky's Readings says

Vigyázat! Cselekményleírást tartalmaz.

Laura megint nagyot alkotott. Azért nem kapja meg az 5 csillagot mert nem lett kedvencem,de ez semmit nem jelent,ugyanis nem nagyon adom meg az 5 csillagot egy könyvre.Ami nálam 4 az másnál kb 5 csillag. Kicsit kételkedve vettem kezembe,mert ugyebár nehéz elvonatkoztatni a SzJG-től. S?t én mindenkinek azt ajánlanám,aki nem olvasta még a SzJG,hogy el?bb a Bábelt olvassa el.Akkor nem lesznek akkora elvárások,és legyünk ?szinték,nagy elvárásaink voltak Laurától,megkockáztatnám,sokan kárörvendve várták a Bábel utóhatást. Nem az lett amire számítottak.

A Bábel,nem SzJG!!!!!!!

Semmi,de abszolút semmi közük egymáshoz. A stílus igen.Az eleje nekem is olyan volt egy kicsit mikor Zsófi bemutatkozik,és bemutatja a barátokat.De itt véget is ért a szjg feeling.

A szereplőket nem hasonlítottam egyik szjgshez sem. Mert nem hasonlítottak. Mindegyik külön személyiség,külön,eredeti egyéniség.

Zsófi.

Els? perct?l kezdve szerettem. Kicsit gúnyos,kicsit ironikus, vicces kedves lány. Nincs elszállva magától,nem beképzelt,nem hisztis és nem buta liba. Az egyetlen dolog ami zavart benne az az Anthony rajongása volt. Sokszor lehetetlen helyzetbe hozza saját magát,és nevetségessé válik,de pont ez a jó benne. Napsi

Hát ? színes egyéniség. Sok helyen olvastam hogy elítélik,mert hogy nem jó barátn?je Zsófinak,sokszor egyedül hagyta meg ilyenek. Én semmi kivetnivalót nem találtam a viselkedésében. Még ha BFF is,nem azt jelenti,hogy csakis egymás társaságában létezhetnek. És mikor szükség volt rá,mindig ott volt.

Abdul

Rám nem tett akkora benyomást,szinte teljesen idegen maradt a könyv végén is. Volt egy két vicces be szollása,de semmi olyasmi amit?l ájuldoznék.

Hipó

Na ?t kifejezetten kedveltem. A mániáji igazán megadták a vicces hangulatot,és annak ellenére hogy a valóságban nehéz lehetne egy ilyenrel együtt élni,nekem egyik kedvenc karakterem lett.

Szasza

Na most itt bajban vagyok. Komolyan nem tudom hogy mit írok róla. Nem mondom h nem szerettem vagy nem volt aranyos. De messze messze messze áll az álompasitól. (és annak ellenére hogy azt mondtam nem hasonlítom a 2 könyvet egymáshoz meg kell mondanom,Cortez mellet labdába sem rúghatna) Semmi olyat nem tett,mondott amivel megszeretette volna magát velem. S?t ha nem tudtam volna el?re,biztos nem rá fogadtam volna mint a nagy ?.Egyáltalán nem éreztem a szerelmet,semmiféle utalást nem találtam rá,hogy szerelmes lenne Zsófi (persze mikor együtt aludtak els? éjjel ,egymással szembe fordulva és beszélgettek már tudtam,de ezt leszámítva.....)Java részt jelen sem volt a könyvben,én legalábbis úgy éreztem.

Kolos

Na ? az abszolút kedvencem. Nélküle azt hiszem nem is szerettem volna a könyvet.? tényleg álompasi.

Arrogáns,néha seggfej,gúnyos ,ironikus. Tökéletes párja lett volna Zsófinak. A vitáikat élveztem a legjobban.

Ez az els? olyan könyv,ahol a csaj nem azzal jött össze akit tényleg szerettem volna.

Összességében,nagyon jó könyv volt. Laura bebizonyította,hogy van még egy két dolog a tarsolyába.

Dorottya says

2.5

Kicsit ambivalens érzéseim vannak a könyvvvel kapcsolatban. Ami nagyon pozitív, az az, hogy tagadhatatlanul 100%-osan hozza a fesztivál-életérzést (voltam már fesztiválon, tudom, milyen - vagyis láttam, hogy milyen lehet egy lazulós fiatal társaság számára, mert nem vagyok az a tipikus fesztiválozós... és az is nagyon jól le van benne írva, hogy milyen az, amikor elvileg társasággal megy az ember, aztán tojnak a fejébe), és hogy nagyon olvasmányos, izgalmas és pörg?s. Nem volt rossz az sem, hogy nem volt teljesen kiszámítható a sztori (de egyes elemei igen, pl. az Atesz-szál elég durván egyértelm? az elejét?l fogva, mert ez tipikus humorpanel, illetve a vége sztem nagyon össze lett csapva).

Sajnos a kivitelezés nekem nem jött be. Kezdjük azzal, ami számomra a legidegesít?bb volt: ha külön-külön vesszük Zsófi kis idegesít? dolgait, akkor talán rá lehetne fogni a többségre, hogy oké, egy éretlen 17 éves csaj. De így együtt szerintem nem hiteles 17 évesként. F?leg a "szerelmes vagyok Anthony Kiedisbe, és HISZEM, hogy össze fogunk házasodni" c. rész... az én életemben is voltak ilyen érzések hírességek iránt, de 12-13 éves koromban, nem 17 évesként. És akkor mellé ráakódik az, hogy minden hülyeségen megsért?dik, flegmázik, beszólogat, piszlicsáré dolgokon nyafog, irreálisan cselekszik egy-egy felszínes dolog miatt, naponta másba "szerelmes", az els? probléma után rohan anyuci-apucihoz (és nem is akármilyen módon, de ezt nem lövöm le)... lehet, én voltam érettebb a koromnál ennyi id?sen, de nekem ez nem egy 17 éves, majdnem feln?tt lány viselkedése.

Az sem tetszett, hogy a karakterek többsége nagyon lapos volt. Nekem, ha nem szatirikus m?r?l beszélünk, fontos, hogy realisztikus személyiségek legyenek. Erre ugye azt kapjuk, hogy Abdul egy piperk?c donjuan, Napsinak az a két f? tulajdonsága, hogy szép és dilis, Boldinak meg abból áll a személyisége, hogy konstans részeg, és ebb?l kifolyólag "nagyon állat"... Hipó meg hipochonder... ezekb?l sokkal többet ki lehetett volna hozni. F?leg, ha az ember a barátairól ír, akiket elvileg ismernie kéne.

Illetve nekem ez a blogos dolog sem teljesen kerek. Megmondom, hogy mi volt vele a f? bajom. Ugye az elején totál hihet? a körítés meg a blogos keret. De aztán egyre furább volt nekem... ha úgy nézzük, hogy a könyv teljes egésze az, ami a blogba fel lett töltve, aminek az ellenkez?jére nincs utalás a könyvben, akkor Zsófi vagy még éretlenebb, mint gondoltam, vagy írói szemszögb?l nincs teljesen átgondolva a dolog. Mert olyat kb. a butább 12-13 évesek tesznek meg, hogy alapvet?en nem is személyes, hanem zenekari rajongói blogra komplett SMS-folyamokat és twitter-folyamokat írnak ki, plusz egyáltalán olyan sztorikat fotókkal, amik nagyon durván személyiségijog-sért? tartalmak. Hogy ki mikor mennyire részeg, kinek a kije csalt vagy nem csalt kit és mikor, hogy neki konkrétan milyen SMS-t küldtek...

És egy apró megjegyzés: az nekem visszatetsz?, hogy egy olyan férfi szerepl?, aki a leírás szerint is nem keveset iszik egy fesztiválon, és valószínűleg volt már részeg is, undorítónak tartja, amikor egy n? ugyanezt teszi. Absztinenst?l még megérteném... de hogy egy piás mondja... áááá... nem feltétlenül kellene ezt a

kell?képpen beindultak az események, remek történet bontakozott ki és mégis életszer?nek találtam. Talán csak azért, mert a f?szerepl?ben - f?leg botlásai kapcsán - végül eléggé magamra ismertem. Ekkor már nagyon sok minden hangosan felnevettem olvasás közben. Összességében a stílusa továbbra sem fogott meg, igaz, ez az én egyéni problémám vele, de egyébként élvezhet? olvasmány volt.

Tirza Szabo says

Ez az a könyv,amit rengetegszer olvastam,és egyszer?en nem tudom megúnni!! Poénos, a karakterek szerethet?ek; úgy ahogy van tökéletes. Imádtam!!!
